

Κάποιες φορές η λογική του ανθρώπου σταματά , όταν βρίσκεται μπροστά σε καταστάσεις που δεν μπορεί να ερμηνεύσει με κανένα λογικό κριτήριο. Πάρτε για παράδειγμα την «οδύσσεια» της αγοράς ακινήτων η οποία κινείται σε ένα περιβάλλον φορολογικών αιφνιδιασμών και επιβαρύνσεων από τον Δεκέμβριο μέχρι σήμερα.

Από πού να αρχίσει και από πού να τελειώσει κανείς : ΦΜΑΠ, ενεργειακά πιστοποιητικά, κατάργηση αφορολογήτων, τεκμήρια, αντικειμενικές αξίες, βάνουση επιβολή ενοικίων, αύξηση των φορολογικών επιβαρύνσεων σε κληρονομίες και γονικές παροχές και έρχονται και άλλα. Πως δικαιολογούνται όλα αυτά;

Δυστυχώς η μοναδική ερμηνεία είναι : ότι η Κυβέρνηση αποφάσισε είτε «να σφάξει την αγελάδα που για δεκαετίες ολόκληρες έτρεφε την ελληνική οικονομία» είτε να την παραδώσει σε άλλους ιδιοκτήτες. Η αλήθεια είναι ότι ένας μισθωτός δεν μπορεί πλέον να αγοράσει και πολύ περισσότερο να διατηρήσει , ακίνητη περιουσία πέραν μίας κύριας κατοικίας σε μη προνομιούχο περιοχή και με την προϋπόθεση φυσικά ότι είναι μεσαίου εμβαδού. Και αυτό ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης της . Αν είναι ιδιοκτήτης μίας περιουσίας ή από κληρονομιά ή επειδή είχε την διορατικότητα να αγοράσει την κατάλληλη εποχή τότε είναι υποχρεωμένος είτε να δουλεύει ένα μήνα το χρόνο για να πληρώνει την εφορία είτε να αρχίσει να την πουλά για να πληρώσει τους φόρους. Με άλλα λόγια όλη η πολιτική που έχει ακολουθηθεί οδηγεί σε ένα και μοναδικό συμπέρασμα : ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΑΣ ΤΑΞΗΣ.

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι το συμπέρασμα αυτό είναι αυθαίρετο αφού η δημοσιονομική κρίση οδηγεί σε αύξηση της φορολογίας. Η πραγματικότητα είναι όμως ότι η πολιτική που ακολουθείται δεν απευθύνεται σε όλους και δεν επηρεάζει όλους το ίδιο. Για παράδειγμα , οι εταιρίες ακινήτων έχουν πολύ μικρότερη επιβάρυνση από ένα ιδιώτη ο οποίος έχει ακίνητη περιουσία μίας κάποιας αξίας. Θέλετε και κάποιο άλλο παράδειγμα; Η αύξηση της φορολογίας σε απρόσοδα ακίνητα θα οδηγήσει αργά ή γρήγορα εκείνους που δεν έχουν την απαιτούμενη ρευστότητα να πουλήσουν κάποια από αυτά για να σώσουν τα υπόλοιπα. Και με δεδομένο ότι το τραπεζικό σύστημα είναι απροσπέλαστο πλέον για τους περισσότερους έλληνες το συμπέρασμα είναι ότι μετά από ένα ή δύο χρόνια η επιλογή της ρευστοποίησης ακινήτων περιουσιακών στοιχείων από όσους δεν έχουν ρευστότητα θα είναι οδυνηρός μονόδρομος.

Το σκάνδαλο των ακινήτων

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Πέμπτη, 20 Μάιος 2010 20:53 -

Το εύλογο λοιπόν ερώτημα είναι που στοχεύει η πολιτική αυτή ; Για θυμηθείτε λίγο το 1999 και το Χρηματιστήριο όπου αποταμιεύσεις των πολλών άλλαξαν σε λίγους μήνες τσέπες; Κάτι τέτοιο διαφαίνεται και στην αγορά ακινήτων στα επόμενα χρόνια . Η διαφορά με το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου είναι ότι αυτό στηρίχθηκε στην ανατιμητική κερδοσκοπία ενώ στην περίπτωση των ακινήτων χρησιμοποιήθηκε το μοντέλο της υποτιμητικής κερδοσκοπίας . Υπάρχουν όμως και άλλες συμπτώσεις: για παράδειγμα πολλά από τα τότε μέλη της τότε Κυβέρνησης κατέχουν και σήμερα υπουργικούς θώκους . Θέλετε και άλλο παράδειγμα; οι σημερινοί ισχυροί του κατασκευαστικού τομέα οφείλουν την σημερινή τους παντοδυναμία στην τότε φρενίτιδα του Χρηματιστηρίου. Οι συμπτώσεις είναι το δίχως άλλο πολλές για να τις αντιμετωπίσουμε ως συμπτώσεις